

Titel: BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Gunnar Bech (1962-04-07)

Citation: "BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Gunnar Bech (1962-04-07)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/text/lh-texts-kapsel_021-shoot-workidacc-1992_0005_021_Bech_0080.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Louis Hjelmslev og hans kreds,

Turistvej 134, Birkerød.

d. 7/4 1962

Kære Hjelmslev.

Mange tak for den telefoniske forhåndsmeddelelse om min optagelse i Videnskabernes Selskab, som naturligvis bærer mig i høj grad, ja på en måde trykker mig, for så vidt som min videnskabelige syssel gennem flere år ikke har fået udslag på tryk. Denne omstændighed piner mig faktisk ikke så lidt; den skyldes imidlertid ikke passivitet eller mangel på emner eller materiale, men snarere en vis mangel på opfindsomhed m.h.t. den rette fremgangsmåde ved behandlingen. Det er jo i øvrigt ingenlunde første gang, du har givet mig en glædelig meddelelse som den første. Denne smukke trang til at glæde en yngre arbejder i sprogvidenskabens vingård ved en opmuntrende oplysning, har jeg bidt mærke i og skattet. Jeg takker dig også for den medvirken til min optagelse i Selskabet, som jeg ikke er i tvivl om at du har ydet. At sprogvidenskabsmand vedgår deres åndelige gæld til dig, må du vist efterhånden være så vant til, at det næppe kan gøre noget dybere indtryk på dig, at jeg slutter op i kæden. Ved afslutningen af min disputats i sin tid sagde jeg noget i retning af, at du havde påtaget dig den utaknemlige opgave at lære grammatikere at tænke. Selvom mit forfatterskab i hvert fald i det ydre i det store og hele ikke ser så meget ud af glossematik, så er jeg mig dog stedse fuldt bevidst, at det, for så vidt som det måtte røbe en nogenlunde klar tankegang, ikke tilnærmelsesvis vil have haft denne egenskab i samme grad, dersom du ikke havde været der med dit detailleret udviklede krav om og eksempel på stringent tænkning m.h.t. sproglige materier. Dette kan jeg i nærværende sammenhæng ikke afholde mig fra på ny at understrege.

De venligste hilsener din hengivne

P«S. I øvrigt kunne jeg godt tænke mig i en nogenlunde nær fremtid at låne lingvistikredsens talerstol.